(935) "ध्रेकृ शब्दोत्साहयोः" (I-भ्वादिः-79. अक. सेट्. आत्म.) उत्साहः=वृद्धिरौद्धत्यं वा। 'शब्दोत्साहे' इति केचित्। शब्दोत्साहः= शब्देन स्वोत्साहस्याविष्करणम्। ध्रेककः-किका, ध्रेककः-किका, दिध्रेकिषकः-षिका, देध्रेककः-किका; [1]ध्रेकणः। इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिक-केपतिवत् (261) ज्ञेयानि।

(936) "ध्रै तृप्तौ" (I-भ्वादिः-907. अक. अनि. पर.) ध्रायकः-यिका, ध्रापकः-पिका, दिध्रासकः-सिका, दाध्रायकः-यिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककायतिवत् (263) ज्ञेयानि। [A]ध्राणः। "[क्तप्रत्यये] भाष्ये नत्वं नेष्यते ध्रातः।" इति क्षीरतरङ्गिणी। भाष्ये त्वेतादृशं वचनं नोपलभ्यते।

(937) "ध्वज गतौ" (I-भ्वादिः-221. सक. सेट्. पर.) 'घर्जेद् धृञ्जेद् ध्रजेद् ध्रञ्जेद् ध्वजेद् ध्वञ्जेद् गतौ शपि।' (श्लो. 60) इति देवः। ध्वाजकः-जिका, ध्वाजकः-जिका, दिध्वजिषकः-षिका, दाध्वजकः-जिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकध्रजतिवत् (926) ज्ञेयानि। पचाद्यचि-ध्वजः[B]।

(938) "ध्वजि गतौ" (I-भ्वादिः-222. सक. सेट्. पर.) 'घर्जेद् धृञ्जेद् ध्रजेद् ध्रञ्जेद् ध्वजेद् ध्वञ्जेद् गतौ शपि।' (श्लो. 60) इति देवः। ध्वञ्जकः-ञ्जिका, ध्वञ्जकः-ञ्जिका, दिध्वञ्जिषकः-षिका, दाध्वञ्जकः-ञ्जिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकध्रजतिवत् (926) ज्ञेयानि। इदित्त्वादस्य धातोः नुम् सर्वत्र भवतीति विशेषः। [B]ध्वञ्जितः।

(939) "ध्वण शब्दार्थः" (I-भ्वादिः-453. अक. सेट्. पर.) 'मूर्धन्यान्तो ध्वणिर्लोके नास्ति।' इति क्षीरस्वामी। 'ध्रण—' इति सम्मताकारपक्षे पाठः। 'धण—' इति सिद्धान्तकौमुदी।

---

1. 'चलनशब्दार्थादकर्मकाद् युच्' (3-2-148) इति तच्छीलादिषु कर्तृषु युच्प्रत्ययः। 'अट्कुप्वा—' (8. 4. 2) इति णत्वम्।

A. 'निद्रायदिन्दीवरभाजि मज्जन्ध्राणधीस्तत्र च तं ददर्श॥' धा. का. 2. 30.

B. 'प्रध्रज्य मोदं स दधृञ्ज तद्वनं ध्वञ्जोद्गतिध्वञ्जितकूजदण्डजम्।' धा. का. 1. 30.